

בכל אופן במשרד הבטחון הגרמני פועלים כאילו היה שם שטראוס. משרד החוץ אינו כל כך ידידותי, יש ספק בדבר הצוללות (חשש שידעו כי הן אצלנו מגרמניה, והוא הדין בנוגע לסטרים. הצענו או עומדים להציע שיזמינו אותן בצרפת וישלמו לצרפתים מחירם. עומדים לשלוח טנקים.

בשמונה בערב יצאחי לרמת השרון - דירת השגריר הקנדי. המוזמנים כבר היו, חטר רק האורח, דיפנבייקר שנשתחה בירושלים. לבטוף באו והיחה לנו שיחה ידידותית. הפעם שמיעתו היחה יותר טובה. אמר לי שמחר בערב יהיה בביתי ובנאומו כשישוב יציין כי שיא בקורו - היה הביקור בטדה בוקר.

נשארנו ללון בח"א.

18.9.63, יום ד', כט' אלול

בבוקר בא אצלי עמוס. סיפר לי על ביקורו ברוסיה, כלומר בלנינגרד. היה לו רשיון רק לשלושה ימים ורק מיום מחן האשרה. בלנינגרד כמובן עקבו עכשיו. שלם 35 דולר בעד יום במלון כולל אוכל. האוכל בצהריים לא הטפיק, והיה צריך להוסיף תשלום בעד "מניו". ביקר בבית הכנסת בשבת, הצבור רצה לגשח אליו, אבל השמש הפריע. גם ריפתין נזדמן לבית הכנסת, אבל סרב ללבוש סליח. ראיתי תצלום בית הכנסת - נהדר. עמוס צילם הרבה בלנינגרד ללא הפרעה, פרט למקומות שבהם אסור לצלם. נפגש עם יהודים ברחוב. כיצד? ראו באוסו סימן של ישראל וניגשו אליו ודברו אהו. באיזו לשון דיברת - אידיש.

כולם הביעו רצון לעלות לארץ. הוא אישר דברי פולה שהוא מתפטר מהמשרה. לא מוכן להיות גם מפקח כללי, כי יש לסלק 4-5 מהצמרת, שאינם מוכשרים, ולא יתנו לו לעשות זאת. הוזמן לנהל את אחא, עליו להודיע על התפטרותו 3 חודשים לפני צאתו. מגיע לו חודש חופש, באופן שבראשית 1964 יתישב בחיפה. ישאיר ביתו ברמת-גן וישכיר אותו. החברה תשכיר בשבילו דירה בחיפה.

באחת עשרה יצאנו חזרה לשדה בוקר. נחברר לי כי הבשר שהכאילני אמש השגריר היה רקוב - וקיבחי טובלת.

- בארבע הגיע הנה יצחק נבון. החיעץ אתי על עבודתו - באיזה ענף להתרכז. רוצה לבער אנאלפאביחיות, רוצה לסייע להשכלת הדור הצעיר. שאלתיו אם לדעתו יש אפשרות לבער האנאלפאביחיות בקרב בני 20-45. לדעתו ^ל יש, בעיקר ע"י מתנדבים. הוא גם מבקש שאני אהיה בין המתנדבים. הצעתי לו להתרכז בענין זה - אם טאמט הדבר הוא בגדר הגשמה, ולא להסתפק רק בלימוד קריאה וכתיבה אלא יסודות ההיסטוריה היהודית, מושג על סופרי ישראל הגדולים - הקדומים והחדשים (מלבד הנביאים - רבי יהודה הלוי, ביאליק, צרניחובסקי) כמובן בקיצור ובחמצית.

הוא הביא לי מברק מהרמן, שקיבל כבר מכתבי על נסיעתי ללוס אנג'לס לכנס של הוצינס. הוא מציע לי לבוא לפתיחה המגבית הנפתחת ב-6 בדצמבר במוצ"ש, 7 בדצמבר ומסיימת ב-8 בדצמבר. והוא מציע יום 11 בדצמבר לפגישות יהודיות בניו יורק (יום ד').

סלגרפתי לו שלפי מכתבם של מאירהוף ופרידמן הפתיחה היא בווישינגטון וב-3-9 בפברואר, לשם לא אבוא, וכמו כן לא אבוא לשום מגבית. לא פרשתי מהממשלה

כדי להפך לעסקן צבורי, אני נוסע ללום אנג'לס במטרה מדינית - אני רוצה להסביר יחסי לסינן, שאולי אין משרד החוץ מסכים לו, אבל אדבר רק בשמי. ערכתי במכתב ליצחק תשובה להרמן.

יצחק שואל בשם טדי אם דרוש לי עוד חומר על סינן ואם אני רוצה מלווה. עניתי בחיוב על חומר אם יש לו מה שאין לי, אם כי יש מושג ברור על סינן, ומלווה אבקש אולי מהרמן, כי איני רוצה מלווה מפה.

הוא חזר מפה בשש בערב.

19.9.63, יום ה'

לפי מוסף דבר של אחמול פוחח משק המים מאז קום המדינה מתפוקה כללית של 300 מיליון מ"ק בשנה לקרוב של 1360 מיליון מ"ק. בשנים אלה הושלם בעיקרו פיתוח מי חהום ברוב חלקי הארץ, הורחבה השימוש במי נהרות, נבנו מפעלים איזוריים רחבים ממדים. יש שני קוים ירקון נגב ומפעל גליל מערבי - קישון. שטח ההשקיה הוגדל מ-300.000 ל-1.600.000 דונם. יש הצטברות מליחות קבועה, גוברת והולכת בתוך הקרקע. משטחה של הכנרת מתאיידים בממוצע קרוב ל-300 מיליון מ"ק מים לשנה. בעוד שכמות מי הירדן המיועדת למפעל הירדן עולה אך במעט על כמות זו (המפעל מתוכנן ל-320 מיליון מ"ק מים לשנה).